

Albert Willebrand

**Programma Quo Rector Universitatis Rostochiensis Albertus Willebrandt/ U.I.D.
Cod. Prof. ... Ad Exequias Quas ... Dn. Marco Lemche/ Moestissima Coniunx Ad
hodiernam ... parabit, Omnes omnium ordinum Cives Academicos ... invitat**

Rostochii: Kilius, 1660

<http://purl.uni-rostock.de/rosdok/ppn773015698>

Druck Freier Zugang

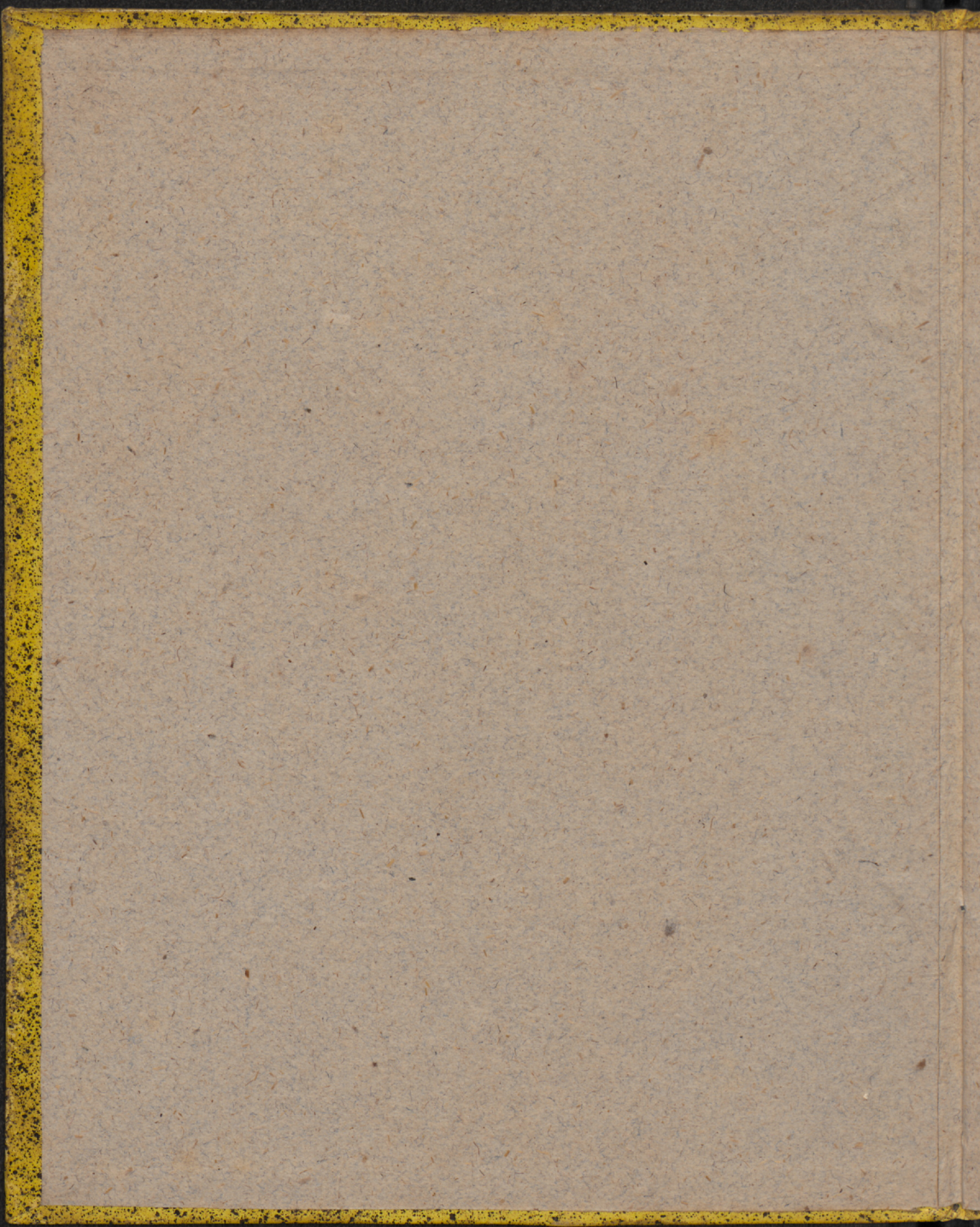
Willebrandt, A.

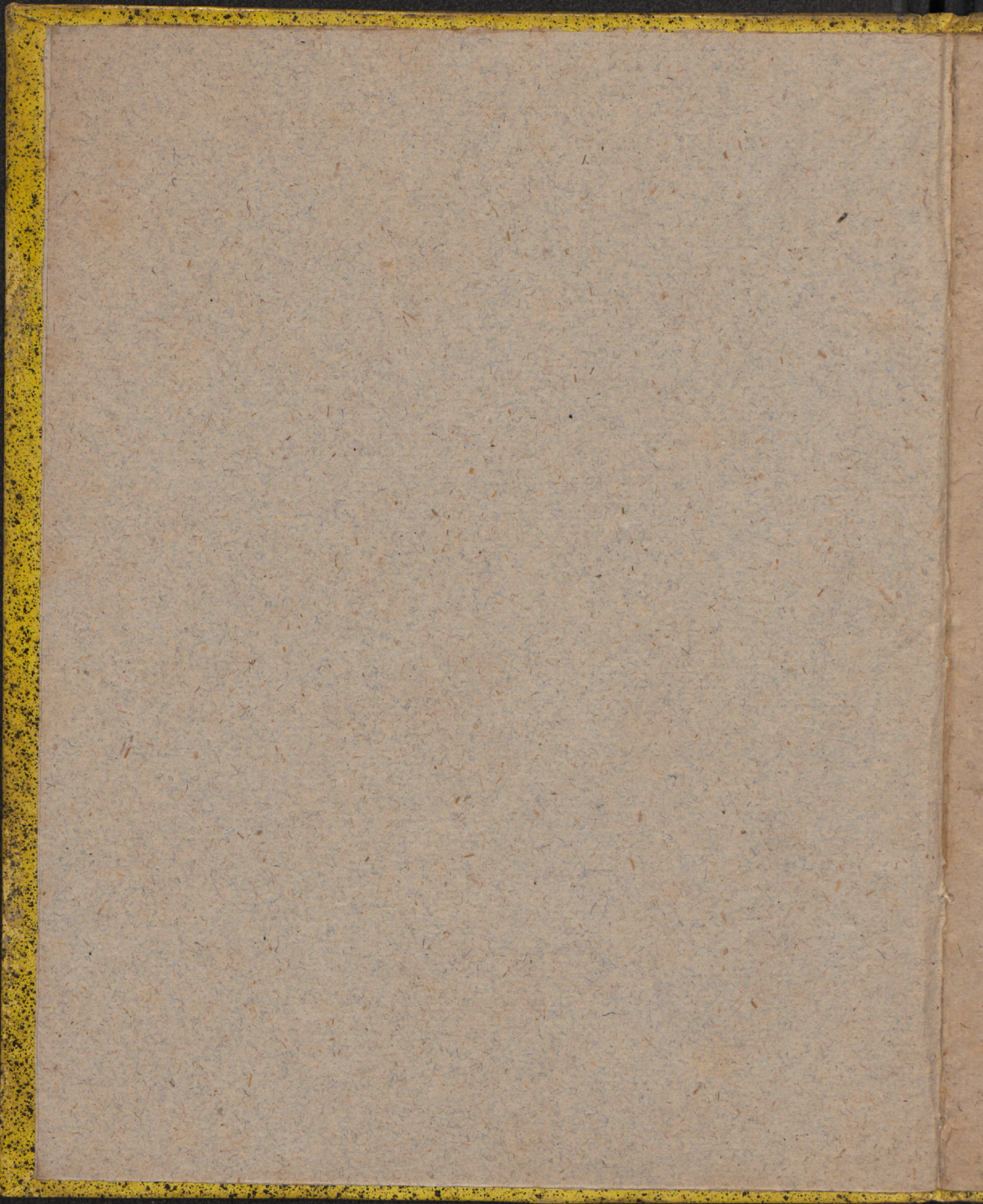
in

M. Lemche.

Rostock, 1660.

66

PROGRAMMA
Quò
RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrandt/ U. J. D.
Cod. Prof., Ducal. Consist: Asessor,

AD
EXEQVIAS

Quas

*Viro inter Sedecem hujus Civitatis Cives præstan-
tissimo ac Spectatissimo*

DN MARCO

Lemche /

Mœstissima Conjunx

Ad hodiernam primam in Templo

D. Mariæ decenter parabit,

Omnes omnium ordinum Ci-

ves Academicos officiosè sedu-

lòq; invitat.

ROSTOCHII,

Typis Hæredum NICOLAI KILII, Acad. Typ. 1660.

170.

IN OBTINENDUM

RECTORI

UNIVERSITATIS ROSTOCKENSIS

ALBERTUS ROSTOCKENSIS

Col. Prof. D. J. G. G. G.

AN

MDCCCLXX

Die

17. Junii 1857

ALBERTUS ROSTOCKENSIS

ALBERTUS ROSTOCKENSIS

ALBERTUS ROSTOCKENSIS

Ad hodiernum diem in T. camplo

1. Martii 1857

Ordinarius ordinum Ci-

ves Acad. Rostockensis

locum

RECTOR
UNIVERSITATIS ROSTOCHIENSIS
ALBERTUS Willebrand/ U. J. D.

OMnibus quamvis moriendi necessitas incumbat; nec quisquam sibi hodiernum etiam diem, nēdum perpetuō vivendi privilegium permittere possit: Ita tamen proh dolor! major pars mortalium memoriam deponit, ut vel nunquam vel rarō de illā cogitationem suscipiat; Hanc mortis oblivionem, ut suis excuterent Ægyptii, inter Epularum delicias, ac hilariōres convivarum commestationes, ligneum cadaver convivantibus exhibere, eosq; hac voce. *In hoc respiciens, bibe, & hilavis esto, eris enim mortuus talis*, mortalitatis suæ admonere solebant. Ptolomæus Philadelphus, Ægypti Rex cibū sumpturus, mensæq; asidens, cranium hominis mensæ impositum habebat, & ad illud identidem respiciens mortalitatem suam discebat: Sed cur prolixius de talibus scriberemus? EN DEUS ipse Optimus ac Maximus, Vitæ mortisq; Arbitrator, inter tot fermēq; quotidiana cadavera, hodiē nobis pro-

propoluit Virum integerrimum & inter Sedecem
Viros primarium, DN. MARCUM Lemche/ qui
hodiè ad sepulturam efferendus id nobis occinit Sy-
racidis. *Memor esto iudicii mei; sic enim erit & tuum.*
Mihi heri, hodiè vel cras tibi. Qui è Honoratissimis
ac præstantissimis Majoribus suam duxit originem.
Pater ipsius fuit DN. HERMANNUS Lemche/ Sena-
tor hujus Civitatis præcipuus, & in Sinsenberg ac
Rüßewitz Hæreditarius. Mater illius erat ELISA-
BETH Luschouen/ Matrona honestissima. Proavus
paternus fuerat Vir Amplissimus DN. JACOBUS
Lemche/ Consul hujus Civitatis benè meritus. Avia
paterna erat THALIA Beselius/ ex præclarâ Beseli-
norum prosapiâ progenita. Avum maternum ha-
buit DN. MARCUM Luschou/ J. U. Doctorem ac
Professorem universitatis nostræ celeberrimum,
Aviam maternam habuit ELISABETHAM Kirch-
hoffes/ ex vetustissimâ & magnæ æstimationis Kirch-
hoviorem familiâ prognatam. E tantæ itaq; di-
gnitatis, honestatis, Majoribus ac Parentibus, hic
emortuus noster, in hac Civitate, A. D. 1600. die 30.
Augusti natus fuit; ac mox sequenti die 2. Septem-
bris per baptismum CHRISTO JESU insertus. Dum
autem paululum adolevisset, traditus fuit (cum suo
fratre dilectissimo) Præceptoribus, ab optimis Pa-
rentibus; ut scilicet utrumq; tum in Numinis Divi-
ni cultu ac virtutibus, tum in honestis artibus libe-
ralibus informarent. Sed mox non tantam in hoc piè
mortuo

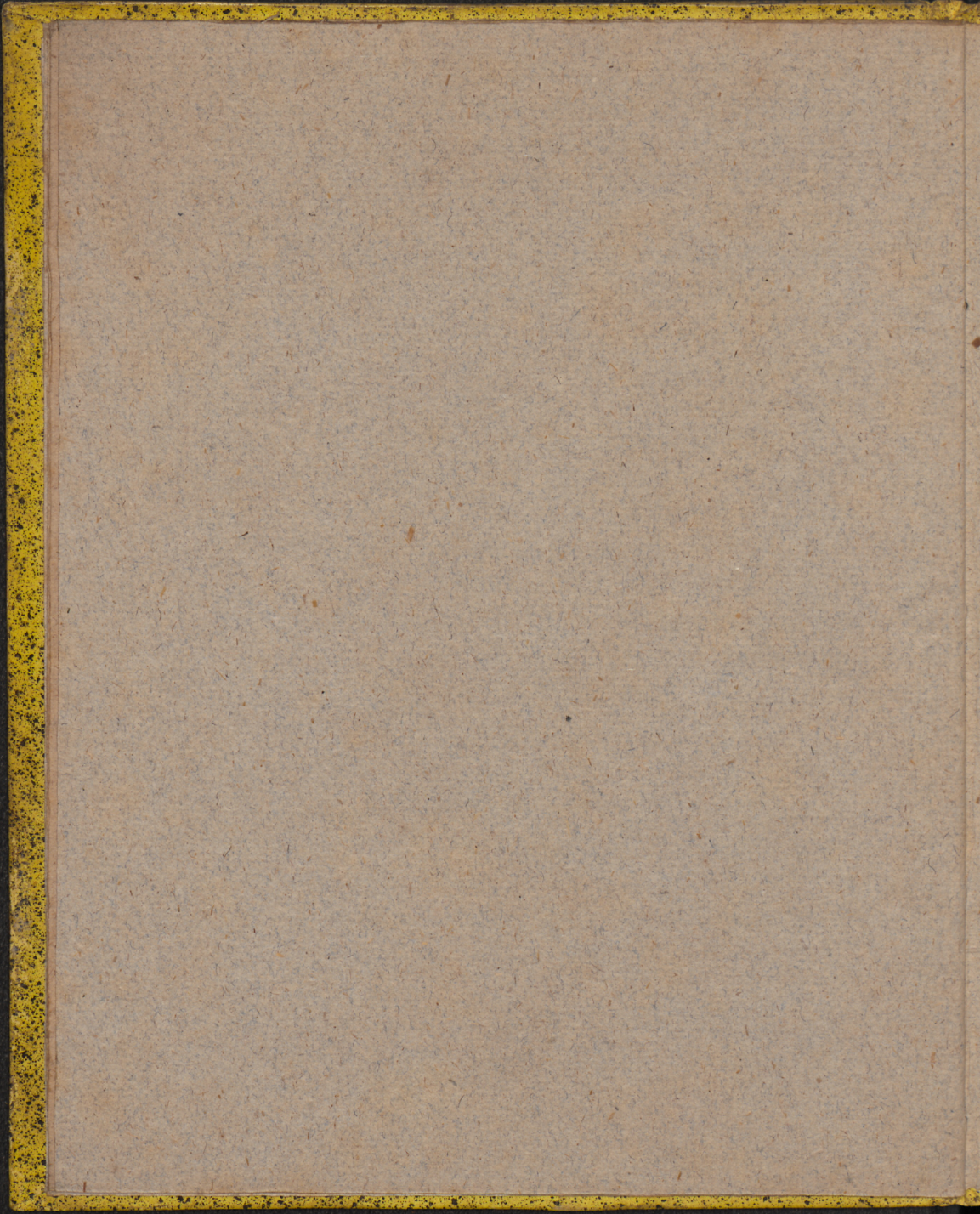
mortuo ad studia proclivitatem deprehenderes,
illum satius, prædiis ac feudis, mercaturæ deniquè
devoverunt. Ideò ille aliquò temporis spatiò elap-
so, in Hollandiam, Nobilissimum in Europâ Mer-
cium ac negotiationum Emporium, semet contu-
lit, feliciterquè indè reversus, Divinâ providentiâ
A. D. 1620. in decembre, cum præstantissimâ ac decen-
tissimâ Virgine CATHARINA Duncfers/ DN. NI-
COLAI Duncfers/ Senatoris olim hujus Civitatis
non postremi filiâ, in conjugalem fidem ac societa-
tem convenit. Quæ ipsum ut conjugem charissi-
mum, pulchrâ septenariâ prole, duobus filiis, ac
quinq; filiabus, Nempè ELISABETHA, MARGA-
RETHA, AGNETE, HERMANNO, JACOBO, &
iterum ELISABETHA, CATHARINA beavit.
E quibus AGNETA, divinâ clementiâ elocata fuit
DN. BALTHASARO Gulen/ Civi Rostochiensis,
quæ jam non modicum, dilectissimum luget paren-
tem, qui ex illâ ipsâ unum Nepotem BALTHASA-
RUM, & unam Neptem ANNAM CATHARI-
NAM, non absquè summo animi viderat gaudiò.
ELISABETHA extradita erat DN. M. ALBERTO
Hincfen/ Senatori Gustroviensi, Viroq; præstantis-
simo. CATHARINA verò Virgo vivit, & virtutibus
fœmineum sexum decentibus exornata, hodiè, non
mediocri, ex obitu charissimi patris mœrore con-
ficitur. At reliqui liberi, scilicet senior ELISA-
BETHA mox post sacram regenerationem, MAR-
GARE-

GARETHA in nono, HERMANNUS in primo, JACOBUS in decimo quarto ætatis anno, rebus caducis valedixerunt. A. 1631. circa festum S. Jacobi, noster pie defunctus (postquam dilectissima ejus Conjugum mundo resignasset, cum quâ in summo amore conjugali integros undecim annos vixerat, & ille annum Viduus carensq; comparis traduxisset) associavit sibi secundo conjugio Virginem probissimâ & Eximiam, BARBARAM von Thienen / Senatoris hujus Urbis prudentissimi, nuperq; cum bonorum merore emortui filiam, & hodie afflictissimam Viduâ. Quæ ipsi, DIVINA benedictione decem liberos, tres filios & septem filias, videlicet, CHRISTIANUM, JACOBUM, MARGARETHAM, DOROTHEAM, BARBARAM, ANNAM, iterum MARGARETHAM, MARCUM, BARBARAM, EMERENTIAM peperit. E quibus CHRISTIANUS in vigesimo tertio, JACOBUS in secundo, MARGARETHA in primo ætatis anno, BARBARA vero & ANNA, nimis præmature, fati naturæq; concesserant. Alii autem quinque liberi, DOROTHEA, MARGARETHA, BARBARA, EMERENTIA, unusq; filius MARCUS vivunt superstites, & acerbis lachrymis amantissimi patris amissionem, simul cum Matre dilectissimâ & Sororibus prosequuntur; quos Numen cœleste, Spiritu suo sanctissimo, tum ad temporalem, tum ad sempiternam gloriam regere dignetur. Quod vitam beatè de mortui attinet, semper se fidelem atq; industrium-ergà hanc Civitatem, ut ergà suam optatissimam patriam

triam declaravit, ut non solum Sedecimi Viri munere, laudabiliter defunctus, publico bono candidè interserviverit, sed etiam cum magnâ nominis existimatione, Spiritus sancti Ædi, aliisque Civitatis officiis præfuerit. Præter hæc sanctè denatus, publicas Conciones, quantum frequentissimæ illius per vitam patiebatur imbecillitates, cum cæteris CHRISTI cultoribus frequentavit, vitamq; concordem, tranquillam, atq; honestam, ad ipsum extremum vitæ halitum traduxit. Si verò jam, ipsius lethalem morbum, ad accuratiorem examinemq; judicii lancem. Sæpius ille per vitam, tum calculi doloribus vehementissimis, tum aliâ corporis ægitudine corripiebatur; antè biennium quoq; in periculosam prolabebatur infirmitatem, è quâ nihilominus, per Dei benignissimi clementiam, fuerat eluctatus. Ad extremum, & durantem per viginti duas septimanas morbum patientissimò pectore tolerans, adhibere non intermisit medicamenta sibi ab Experientissimo Dn. D. CASPARO MARCHIO diligentè suppeditata, quorum fructum & emolumentum, per non exiguum temporis intervallum experiebatur. Dum tamen morbum incrementum maximum sumere intellexisset, post habitis jam terrenis remediis, ad cœlestem illum, & animarum Medicum refugium fecit, illiusq; Divino & clementissimo placito semet commendans, Virum Reverend. & Excellentiss. DN. CASPARUM MAURITIUM, Pastorem ad D. mariæ ædem, Super-

Superintendentem, Collegamq; nostrum honorandum, ad se advocari curavit, ab illôq; sacratissimam Synaxim, præviâ peccatorum absolutione, contrito ac devotissimô corde sumens, præterito die Veneris, qui erat primus Junii, inter 4. & 5. in religiosissimâ nominis JESU invocatione, placidè & beatissimè, ex hac vitâ decessit; postquam sexaginta annos in hâc miserâ & calamitosâ vitâ complevisset. In finitæ bonitatis DEUS, velit relictam & afflictissimam Viduam liberosquè restantes, efficaci consolatione, in hac ingenti tristitiâ erigere, nobisq; omnibus adhuc viventib; beatissimum, suô tempore, ex hac vitâ exitû largiri. Quia verò hic beatissimæ recordationis Vir, & de Civitate, deq; sacrâ Aedespis. S. optimè meritus, hodiè in Templô D. MARIÆ humili debet. Vos Cives Academiae honoratissimi (officiosè & amanter oro) frequentes Corpusejus, probæ & integræ animæ hospitium comitemini. Dum autem id (quod non dubito) facietis; perpēdite illa quæ Jobus cap. 10. dixit, *Nunquid non paucitas dierum meorum finietur brevi?* Et illud, quod S. Ecclesiæ pater, D. Augustinus lib. 1. de Civitate DEI scripsit, *Latet ultimus dies ut observentur omnes dies; serò parantur remedia, cum mortis imminet periculum.* P. P. Sub Sigillo Universitatis, die 7. Junii A. D. 1660.

Conventus fiet in Templô DEIPARÆ,
ad horam primam.

mortuo ad studia proclivitatem depre-
illum satius, prædiis ac feudis, mercatu-
devoverunt. Ideò ille aliquò tempori-
pso, in Hollandiam, Nobilissimum in E-
cium ac negotiationum Emporium, se-
lit, feliciterquè indè reversus, Divinâ
A. D. 1620. in decembre, cum præstantissi-
tissimâ Virgine CATHARINA Duncfer
COLAI Duncfers / Senatoris olim hujus
non postremi filiâ, in conjugalem fiden-
tem convenit. Quæ ipsum ut conjugum,
pulchrâ septenariâ prole, duobus
quinq; filiabus, Nempè ELISABETHA,
RETHA, AGNETE, HERMANNO, J-
iterum ELISABETHA, CATHARINA
E quibus AGNETA, divinâ clementiâ
DN. BALTHASARO Gulen / Civi Ro-
quæ jam non modicum, dilectissimum li-
rum, & unam Neptem ANNAM
NAM, non absquè summo animi vide-
ELISABETHA extradita erat DN. M.
Sindfen / Senatori Gustavoviensi, Viro qu-
limo. CATHARINA verò Virgo vivit, &
fœmineum sexum decentibus exornata,
mediocri, ex obitu charissimi parētis m-
ficitur. At reliqui liberi, scilicet senie-
BETHA mox post sacram regenerationem

